

[Miljøministeren]

ketinget, lovgivningen angående disse forhold fastlægges.

Fru Grethe Kindberg Jørgensen var inde på spørgsmålet om næringsdeklarationer. Jeg vil gerne sige, at en sådan ordning kan være nyttig, især vedrørende mere sammensatte levnedsmidler, f.eks. færdiglavede middagsretter. Det kan bidrage til, at forbrugeren, særlig den oplyste forbruger, kan vælge mellem forskellige varer i købsituationen, men der er også ulemper ved det. Det er ikke nødvendigt på alle færdigpakkede levnedsmidler, f.eks. ikke på fersk kød og fisk og på frugt og grønt. Det vil være dyrt for levnedsmiddelindustrien. Det kan ikke gennemføres af de små detailhandelsforretninger, der ikke har det nødvendige udstyr til at analysere næringsstofferne.

Vi har fået nye mærkningskrav. Der er allerede fra 1. juli 1983 gennemført en række bindende mærkningskrav for færdigpakkede levnedsmidler. Så kunne man spørge, hvad ministeren vil gøre i den anledning. Der er allerede mange industrifremstillede levnedsmidler, der er forsynede med næringsdeklarationer. Næringsdeklarationerne er forskelligt udformede og kan være vanskelige at forstå for forbrugeren. Derfor vil jeg bede statens levnedsmiddelinstitut om for det første at udsende en vejledning til levnedsmiddelindustrien om, hvordan næringsdeklarationer bør udformes, for det andet at overveje tanken om, hvordan man kan informere forbrugerne om brugen af næringsdeklarationer. Hvis vi i miljøministeriet senere skulle udarbejde regler om tvungne næringsdeklarationer, vil vi nok prøve at undtage de små næringsdrivende.

Man kunne også gå ind på tanken om fordelene ved varestandarder, som ordføreren for det radikale venstre var inde på. Her tænker man vel på kødområdet. Hvilke fordele kunne der være ved varestandarder? De kan sikre en vis kvalitet, f.eks. ved at kræve et minimumsindhold af kød. De kan forbyde, at der anvendes mere end et vist indhold af fedt og visse fyldstoffer. De kan forbyde, at der anvendes farve- og aromastoffer.

Men her er der også ulemper. Stofferne har ikke nogen særlig betydning i ernæringsmæssig henseende, er svære at kontrollere, særlig hvis standarden er meget detaljeret. De koster meget at kontrollere, som jeg har været inde på, og de kan forhindre produkt-

udvikling, hvis standarderne er for omfattende.

Jeg vil bede statens levnedsmiddelinstitut om gennem forhandling med organisationer og myndigheder at søge gennemført en frivillig varestandardordning, der bygger på instituttets skitse, det vil sige krav til sammensætningen af produkterne og krav om, at farve- og aromastoffer ikke må anvendes. Det kan oplyses, at danske slagterier, som dækker 80-85 pct. af branchen, er indstillet på at få etableret en sådan frivillig ordning. Hvis der mod forventning ikke kan etableres en frivillig varestandardordning for kød, vil jeg overveje, om der skal ske en regulering.

Man sluttede af fra det radikale venstres side med at sige, at man var skuffet over, at folketingsretten intet skulle foretage sig. Det mener jeg er en forkert konklusion. Nu må vel miljø- og planlægningsudvalget drøfte sagen, og dér er jeg til enhver tid parat til at komme for at få endnu et skridt taget i den retning, vi her i folketingsretten er enige om at vi skal gå.

Hr. Waldorff sagde, at når man skriver det, man gør, så er det for at slippe uden om problemerne. Nej, det er for bl.a. at gøre opmærksom på, at problemerne er der, for at vi skal tage fat på dem, men problemerne er flere og mere komplicerede, end hr. Waldorff giver udtryk for. Jeg må selvfølgelig til enhver tid afvise, at visse regeringsmedlemmer skal bære skylden for at have påduttet mig en anden mening end den, jeg har. Det ville være spild af tid.

Jeg vil gerne sige til hr. Steffensen, at jeg er meget glad for hans konklusion, at redegørelsen er afbalanceret. Det har været mit mål. Den er fremlagt til debat med den holdning, regeringen har, for at blive drøftet her i folketingsretten. Friheden som princip er det, der skal bære, ikke påbud, og når det er det, er det, fordi jeg tror, at vi derved når længst med den målsætning, vi her er ved at være enige om.

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Ole Bernt Henriksen gav den største blankogaranti til aromastoffer, jeg endnu har hørt, idet han erklærede, at der overhovedet ikke er nogen sundhedsmæssig risiko ved dem. Nu hørte vi jo også nogle tal fra ministeren, nemlig at der er et sted mellem 3.000